

Haberler > Yazarlar > Ertuğrul ÖZKÖK > Melih başkan artık sen de 'vatandaşlığa' terfi ettin

Ertuğrul Özkök

Melih başkan artık sen de 'vatandaşlığa' terfi ettin

28 Nisan 2020

Yazdır Yazı Tipi

Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kuruluşunun 100'üncü yılında...

23 Nisan günü...

Yıllarca o Cumhuriyet'in İstiklal Savaşı ile kurulmuş başkentinde halkın iradesi ile seçilip belediye başkanlığı yapmış...

*

Sayın **Melih Gökçek**...

İşte o gün çıkıp sosyal medyadan bir görüntü paylaşıyor...

Bir elinde kolonya şişesi...

Öteki elinde Cumhurbaşkanlığı amblemlili poşet.

Gayet normal bir görüntü...

O kolonya ülkenin milyonlarca vatandaşına da gönderilmiş...

*

Ama o ne...

Arkasından bir cümle:

“Dünyada kendi tebaasını bu kadar düşünen ikinci bir lider yok...”

Belli ki bu ifade Cumhurbaşkanı'nın hoşuna gider düşüncesiyle böyle diyor...

*

Melih Bey kardeşim...

Bütün siyasi kariyerini **“milli irade”**, **“vatandaş”** **“sandık”** kelimeleri üzerine kurmuş...

Çıktığı sayısız seçim meydanında karşısındaki insanlara hep **“eşit vatandaşlık”** vaat etmiş...

Bununla o vatandaşın oyunu almış... Kendi yönetiminde hazırlanan Anayasa'ya, onun sıfatını **“vatandaş”** olarak defalarca yazdırmış...

Onun hoşuna gider mi sanıyorsun, bu insanlara yukarıdan bakan kelime...

*

Cumhurbaşkanımız, kendisini seçen insanların sevgiye ve saygıya bağlı muhabbetin, **“vatandaş”** kelimesinde gerçek ifadesi bulan manasının, biata bağlı zoraki saygıdan çok daha güçlü ve güzel olduğunu bilecek hayat tecrübesine sahip.

Sen onun ağzından bugüne kadar bir kere bile **“Sevgili tebaam”** ifadesini duydun mu...

*

Bak kardeşim sen artık seçilmiş bir insan değilsin...

Hepimiz gibi bir vatandaşsın artık...

“Vatandaşlık” bu ülkenin en yüksek mertebesidir. Bugün sen de o mertebeye terfi ettin...

Vatandaşlığının keyfini çıkar, kıymetini iyi bil...

DEMEK Kİ ÇETİN ALTAN DAHA O SABAH GÖRMÜŞ

RAHMETLİ Çetin Altan 23 Mart 2008 günü Milliyet gazetesinde şunu yazmış:

*

“2008 yılının 22 Mart sabahı...

Hürriyet'in sürmanşeti:

'12 MART'TAN

21 MART'A'

12 Mart 1971 darbesinden sonra Ziverbey Köşkü'nde işkence görüp tutuklanan Cumhuriyet gazetesi başyazarı 83 yaşındaki **İlhan Selçuk**, Ergenekon soruşturması kapsamında dün sabah saat 04.30'da evine yapılan polis baskınıyla gözaltına alındı.

Bizim kuşaktan arta kalmış 4-5 kalem emekçisinden biri de **İlhan Selçuk**.

Üstelik can güvenliği tehdit altında görüldüğü için, 2 resmi koruma görevlisi verilmiş kendisine.

Ve...

Ve sabaha karşı saat 04.30'da evini polisler basıyor, kendisini de gözaltına alıp sorgulamaya götürüyorlar.”

*

Hatırlayın bu FETÖ'nün bu devlete ve demokrasiye karşı darbe girişiminin başlangıç vuruşuydu o gözaltılar.

Demek ki rahmetli **Çetin Altan** daha o gün görmüş bu kumpası...

BARLASLARIN NİKÂH ŞAHİDİ İKİ GAZETECİ MİYDİ

ÇETİN Altan aynı yazısında, **İlhan Selçuk**'un gözaltına alınmasından iki-üç gün öncesine ait çok ilginç bir anı anlatıyor:

“Geçtiğimiz salı akşamı **Canan Barlas** ile **Mehmet Barlas**'ın 40'ıncı evlilik yıldönümlerini kutlama davetinde, **İlhan**'la yine karşılaşip sarmaş dolaş olmuştuk.

İkimiz de 40 yıl önce **Canan**'la **Mehmet**'in kıyılan nikâhlarında nikâh şahitleriydik.

Geçip giden yıllar, ikimizin de saç örgüsü anılarla dolu gençliğini silip süpürüp götürmüştü.”

*

Bu sahneler gözümün önüne geldi ve tuhaf bir duyguya kapıldım.

Demek ki dedim, o dönemlerde gazetecilerin fikirleri birbirinden 180 derece farklı olsa bile dostlukları, dayanışma duyguları devam ediyormuş.

BARLAS'I ARAYIP İKİ ŞAHİDİ SORDUM

MEHMET Barlas'ı arayıp sordum.

“Kırkıncı evlilik yıldönümünde bir araya geldiğimiz doğru ama nikâh şahidimiz onlar

değildi” dedi...

Ancak şunu da eklemeyi ihmal etmedi:

“Babam bana çok zengin bir gazeteci dostu çevresi miras bıraktı. Onlarla dostluklarımız hep devam etti.”

Acaba bu güzel dayanışma ve görüş ayrılıklarına rağmen dostlukları sürdürme duygusunu neden ve nasıl kaybettik?

TİYATROcuların ÜÇ BATIL İNANCI VARMİŞ

MORGAN Freeman’ın ‘narrator’luğunu yaptığı **“God”** (Tanrı) belgeselinin üçüncü sezonu da yayınlandı.

Freeman tiyatrodan sinemaya geçmiş bir sanatçı.

Dizide, **“Tiyatro sanatçılarının batıl inançları vardır”** diyor ve üçünü sayıyor.

Tiyatro sahnesi ve salonu hiçbir zaman tamamen karanlıkta bırakılmazmış.

Oyun bittiğinde, salon boşaldığında bile **“Hayalet ışık”** denilen küçük bir ışık yanarmış.

Perde arkasında asla ısıklık çalınmazmış.

Bir de bütün sanatçıların bildiği bir **Shakespeare** eserinin adı asla telaffuz edilmezmiş.

Bunların uğursuzluk getirdiğine inanılmış.

Freeman o eserin adını vermedi.

Peki Türk tiyatrocularının da bu batıl inançları var mı?

Dizideki bu bölümü izledikten sonra tiyatro sanatçısı dostum **Selçuk Yöntem**’i arayıp bu soruyu sordum.

SHAKESPEARE’İN ADI HIÇ ANILMAYAN ESERİ

SELÇUK Yöntem, **“Sahne arkasında ısıklık çalmama konusunu duydum”** dedi.

Ama mutlaka açık bir ışık bırakılması konusunu hatırlamadı.

Shakespeare eseri konusuna gelince, **“Kastettiği, Shakespeare’in ‘Othello’ oyunu olmalı”** dedi.

Çünkü birçok tiyatrocusu, bu eserin sanatçılara ve tiyatroya uğursuzluk getirdiğine inanmış.

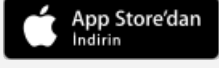
Bizde de yıllar önce ünlü bir yabancı yönetmen bu oyunu Devlet Tiyatrosu’nda sahneye koymak üzere Türkiye’ye gelmiş.

Othello'yu **Cihan Ünal** oynayacakmış.

Ama birçok engel ve aksaklık çıkmış ve oyun bir türlü sahnelenememiş.

Bu da Devlet Tiyatrosu çevrelerinde konuşulan bir şeymiş.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş